

Hof van beroep te Gent, arrest van 15 november 2018

Nationaliteit – Nationaliteitsverklaring – Artikel 12bis, § 1, 2° WBN – Artikel 15 WBN – Artikel 1, § 2, 4° WBN – Artikel 2 Koninklijk besluit van 14 januari 2013 – Negatief advies Openbaar Ministerie – Gewichtige feiten eigen aan de persoon – Opsporingsonderzoek – Correctionele veroordeling

Nationalité – Déclaration de nationalité – Article 12bis, § 1, 2° CNB – Article 15 CNB – Article 1, § 2, 4° CNB – Article 2 Arrêté Royal du 14 janvier 2013 – Avis négatif du ministère public – Faits personnels graves propres à la personne – Information judiciaire – Condamnation correctionnelle

In de zaak

van

Procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent
met kantoor te 9000 Gent, Savaanstraat 11 bus 101

appellant
verschenen in de persoon van advocaat-generaal Chantal Lanssens

tegen

G.O.

geboren in de voormalige USSR (thans Georgië) te [...] op [...] 1982
van de Georgische nationaliteit
wonende te 8400 Oostende, [...]

geïntimeerde

voor wie optreedt mr. Van Maele Joris, advocaat met kantoor te 8000 Brugge, Koolkerkse Steenweg 154

wijst het hof het volgende arrest.

I. Beroepen vonnis

Bij vonnis van 16 oktober 2017 in de zaak met AR nummer [...] beoordeelt de 7de familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, het verhaal van G.O. tegen de door het openbaar ministerie negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, die hij op 7 januari 2016 aflegde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...], met toepassing van artikel 12bis, § 1, sub 2° WBN. De rechtbank willigt dit verhaal in.

Daar waar het openbaar ministerie in zijn negatieve advies van 29 april 2016 stelt dat G.O. weliswaar voldoet aan de grondvoorwaarden van artikel 12bis, § 1, sub 2° WBN maar stuit op een beletsel wegens een gewichtig feit eigen aan de persoon van G.O. (in de zin van art. 15, § 3, eerste lid WBN), is de rechtbank van oordeel dat geen dergelijk beletsel voorhanden is. Volgens de rechtbank verkeert G.O.

derhalve volkomen in de voorwaarden om in lijn met zijn verklaring van 7 januari 2016 de Belgische nationaliteit te verwerven.

De rechtbank laat de niet nader begrote gedingkosten ten laste van G.O.

II. Hoger beroep

1. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof op 27 oktober 2017 stelt het openbaar ministerie tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk hoger beroep in.

Met zijn hoger beroep beoogt het openbaar ministerie, met hervorming van het beroepen vonnis, de afwijzing van het verhaal van G.O. tegen de negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, met veroordeling van G.O. tot de niet nader begrote gedingkosten (van beide aanleggen).

2. G.O. neemt conclusie tot afwijzing van het hoger beroep en zodoende tot bevestiging van het beroepen vonnis, met veroordeling van het openbaar ministerie tot de niet nader begrote gedingkosten (in hoger beroep).

3. Onderhavige procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN betreft in eerste aanleg een eenzijdige procedure, waarbij het openbaar ministerie niet als partij is betrokken.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN staat in eerste aanleg gelijk met een procedure op eenzijdig verzoekschrift in de zin van de artikelen 1025 e.v. Ger.W. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt, op verzoek van de belanghebbende binnen de bedoelde termijn van vijftien dagen bij aangetekende brief, het dossier over aan de rechtbank van eerste aanleg, die (na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen in raadkamer) op gemotiveerde wijze uitspraak doet over de gegrondheid van het negatieve advies van het openbaar ministerie in de zin van artikel 15, § 4 WBN.

De procedure in de zin van artikel 15, § 5 WBN blijft unilateraal in hoger beroep, behalve indien, zoals in casu, na de inwilliging van het verzoek van de belanghebbende door de rechtbank van eerste aanleg die zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie ongegrond verklaart, het openbaar ministerie zelf hoger beroep instelt tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg.

Het openbaar ministerie fungeert *hic et nunc* als partij en meer precies als appelland.

4. Het hof heeft de partijen in hun middelen gehoord op de openbare terechtzitting van 18 oktober 2018, waarna het hof het debat heeft gesloten en de zaak in beraad heeft genomen.

G.O. was daarbij ook in persoon aanwezig.

Het hof heeft het dossier van de rechtspleging en de overgelegde stukken ingezien.

Het hof aanziet het verzoekschrift tot hoger beroep van het openbaar ministerie van 27 oktober 2017 en de conclusie van G.O. van 21 november 2017 als alomvattende syntheseconclusies in de zin van artikel 748bis Ger.W., om ze aldus (met alle bijhorende stukken), met instemming van de partijen, in het debat te houden.

III. Beoordeling

1. De zaak behelst (inz.) artikel 12bis WBN, zoals van toepassing sinds de aanpassing ervan bij wet van 4 december 2012 “tot wijziging van het WBN teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken” (BS 21 januari 2013, *err.* BS 18 februari 2013). Deze wet is op 1 januari 2013

in werking getreden, terwijl de litigieuze nationaliteitsverklaring dateert van 7 januari 2016.

2. Krachtens artikel 12*bis*, § 1, sub 2° WBN kan een vreemdeling de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15 (voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn hoofdverblijfplaats) indien hij:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) vijf jaar wettelijk verblijf in België heeft;
- c) het bewijs levert van de kennis van één van de drie landstalen;
- d) zijn maatschappelijke integratie bewijst door:
 - hetzij een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;
 - hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid te hebben gevolgd;
 - hetzij een inburgeringscursus te hebben gevolgd waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat;
 - hetzij gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst en/of als zelfstandige in hoofdberoep te hebben gewerkt;
- e) zijn economische participatie bewijst door:
 - hetzij als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst gedurende de voorbije vijf jaar minimaal 468 arbeidsdagen te hebben gewerkt;
 - hetzij in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep de voorbije vijf jaar gedurende minstens zes kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald.

De duur van de onder d, eerste en/of tweede sterretje bedoelde opleiding gevolgd tijdens de vijf jaar voorafgaand aan het bedoelde verzoek wordt in mindering gebracht van de duur van de vereiste beroepsactiviteit van minstens 468 dagen of van de duur van de zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep.

3. Met toepassing van voormelde bepaling legt G.O. op 7 januari 2016 een verklaring van Belgische nationaliteit af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...] (art. 15, § 1 WBN), die een afschrift van het dossier overmaakt aan het openbaar ministerie (art. 15, § 2 WBN).

Bij brief van 29 april 2016 brengt het openbaar ministerie een negatief advies uit, waarvan bij aangetekende zending aan G.O. wordt kennis gegeven (art. 15, § 3 WBN).

Bij aangetekende brief van 10 mei 2016 verzoekt G.O. aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...] het dossier over te zenden en zodoende de zaak aanhangig te maken bij de rechtbank van eerste aanleg te West-Vlaanderen, afdeling Brugge (art. 15, § 5 WBN).

4. In zijn negatieve advies betwist het openbaar ministerie niet als dusdanig dat G.O. voldoet aan de grondvoorwaarden om op basis van voormeld artikel 12*bis*, § 1, sub 2° WBN de Belgische nationaliteit te verwerven, zij het dat volgens het openbaar ministerie een beletsel voorligt wegens een gewichtig feit eigen aan de persoon van G.O.

Dit gewichtige feit behelst meer precies een opsporingsonderzoek tegen G.O. omwille van een aantal winkeldiefstallen in het voorjaar van 2015.

5. Het verhaal van G.O., gelet op het negatieve advies van het openbaar ministerie tegen de inwilliging van de gedane nationaliteitsverklaring, is tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk. Het verzoek tot overzending van het dossier aan de rechtbank van eerste aanleg dateert van 10 mei 2016, dit is binnen vijftien dagen na de ontvangst door G.O. van het negatieve advies op 2 mei 2016.

6. De eerste rechter verklaart het negatieve advies van het openbaar ministerie van 29 april 2016 tegen de inwilliging van de door G.O. gedane nationaliteitsverklaring van 7 januari 2016 ongegrond. De rechtbank willigt het verhaal van G.O. tegen dit negatieve advies in als (tijdig, regelmatig en derhalve) ontvankelijk en gegrond.

7. Het hof volgt de beslissing van de eerste rechter niet.

Luidens artikel 1, § 2, sub 4° WBN moet onder “gewichtige feiten eigen aan de persoon” worden begrepen:

- a) het feit zich te bevinden in een van de gevallen bedoeld in de artikelen 23, 23/1 of 23/2 in verband met de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit;
- b) het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Veiligheid van de Staat als gevaarlijk wordt beschouwd;
- c) het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;
- d) het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve straf is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan.

G.O. bevindt zich niet in een van de gevallen bedoeld in de artikelen 23, 23/1 of 23/2 in verband met de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit.

Krachtens artikel 2 van het Koninklijk besluit van 14 januari 2013 “tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken” vormen een gewichtig feit eigen aan de persoon:

- 1° elke strafrechtelijke veroordeling tot een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eerherstel is verkregen;
- 2° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1°, voor zover (1) in het jaar dat voorafgaat aan de nationaliteitsverklaring een opsporingsonderzoek is geopend en (2) dat opsporingsonderzoek nog steeds hangt;
- 3° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1°, voor zover een gerechtelijk onderzoek hangt;

- 4° het feit van zich over te leveren aan enige activiteit die de fundamentele belangen van de Staat bedreigt of kan bedreigen zoals omschreven in de artikelen 7 en 8 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;
- 5° het feit, vastgesteld door een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, dat de betrokken persoon zijn titel van wettelijk verblijf heeft verkregen door schijnhuwelijk of gedwongen huwelijk of schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning.

G.O. is einde 2009 – begin 2010 in België toegekomen, in bezit van (1) een geldig nationaal paspoort en (2) een visum type C tot gezinshereniging (bij zijn moeder).

G.O. geniet sinds het najaar van 2010 ononderbroken verblijfsrechten in België, in lijn met (herhaalde) aanvragen voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Europese Unie.

Daar waar ten tijde van de nationaliteitsverklaring op 7 januari 2016 tegen G.O. een opsporingsonderzoek liep omwille van een aantal winkeldiefstallen in het voorjaar van 2015 is vervolgens een correctionele veroordeling tussengekomen. De correctionele veroordeling dateert van 16 mei 2017. G.O. is daarbij veroordeeld omwille van drie winkeldiefstallen, zij het met probatie-uitstel van tenuitvoerlegging voor drie jaar.

Ook een correctionele veroordeling met probatie-uitstel van tenuitvoerlegging is een strafrechtelijke veroordeling die, bij gebrek aan vervulling van de probatievoorwaarden, kan leiden tot een effectieve gevangenisstraf. De probatievoorwaarden lopen (minstens) tot 16 mei 2020.

Op die manier leunt G.O. aan bij het in artikel 2, *sub* 1° van het Koninklijk besluit van 14 januari 2013 “tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken” bedoelde gewichtige feit.

Het openbaar ministerie wijst voorts op een resem andere strafrechtelijke en/of hinderlijke feiten met mogelijke betrokkenheid van G.O. Het openbaar ministerie contextualiseert op die manier de (hoe dan ook) allerminst positieve invulling door G.O. van zijn dagelijkse leven in België.

G.O. blijkt weinig om handen te hebben en, na en/of ondanks een (zeer) beperkte periode van arbeidsactiviteit, inmiddels (omwille van een rugletsel) een (invaliditeits)uitkering te genieten.

Punt is hoe dan ook dat voormelde opsomming/invulling (in het WBN en in het KB van 14 januari 2013) geenszins limitatief is en derhalve een louter exemplatief karakter heeft. Het gaat om feiten die als “gewichtige feiten eigen aan de persoon” in aanmerking moeten worden genomen en die bijgevolg zonder meer een beletsel vormen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Het betreft niet verder te appreciëren feiten.

Niets staat eraan in de weg andere “gewichtige feiten eigen aan de persoon” in aanmerking te nemen.

Dit is wat het openbaar ministerie (hoe dan ook) terecht doet, terwijl G.O. zich bezwaarlijk kan vastpinnen op voormelde wettelijke afbakening. Die afbakening is immers niet gesloten maar open.

In die optiek is het hof anders dan de eerste rechter en met het openbaar ministerie van oordeel dat het ten tijde van de nationaliteitsverklaring op 7 januari 2016 tegen G.O. lopende opsporingsonderzoek omwille van een aantal winkeldiefstallen in het voorjaar van 2015 en de navolgende correctionele veroordeling in het voorjaar van 2017 een voldoende gewichtig feit eigen aan de persoon van G.O. uitmaken om te stellen dat G.O. in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een

burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht.

Het in casu door het openbaar ministerie bedoelde en afdoende aangetoonde “gewichtige feit, eigen aan de persoon” leert inderdaad dat G.O. in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht. G.O. mist elementair respect voor (de regelgeving in) de Belgische samenleving.

Het hoger beroep slaagt (derwijze dat het ter terechtzitting besproken punt omtrent de vereiste taalkennis geen verdere uitdieping meer behoeft).

IV. Gedingkosten

1. G.O. dient, als de in het ongelijk gestelde partij, te worden verwezen in de gedingkosten van beide aanleggen (art. 1017, eerste lid Ger.W.).

2. Deze kosten zouden enkel nuttig te begroten zijn aan de zijde van het openbaar ministerie, die echter geen opgave van gedingkosten doet.

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

RECHT DOENDE OP TEGENSPRAAK,

met inachtneming van (de artt. 2 e.v. en inz.) artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond,

hervormt het beroepen vonnis van 16 oktober 2017, waarbij de 7de familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, het verhaal van G.O. (geboren in de voormalige USSR, thans Georgië, te [...] op [...] 1982, van de Georgische nationaliteit en wonende te 8400 [...], [...]) tegen de door het openbaar ministerie negatief geadviseerde nationaliteitsverklaring, die hij op 7 januari 2016 aflegde voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...], met toepassing van artikel 12*bis*, § 1, sub 2° WBN, inwilligt en zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie van 29 april 2016 ongegrond verklaart,

wijst het verhaal van G.O. af als ongegrond,

veroordeelt G.O. tot de (niet nader te begroten) gedingkosten van beide aanleggen.

Aldus gewezen door de elfde kamer van het hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken als familiekamer, samengesteld uit:

Mevrouw V. De Clercq Raadsheer, waarnemend voorzitter,

De heer S. Mosselmans Raadsheer,

De heer M. Traest Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op vijftien november tweeduizend achttien, bijgestaan door

Mevrouw G. Huysman Griffier.